

Dåben har vi fra Jesus

Mattæusevangeliet fortæller, at Johannes Døber opholdt sig ved Jordanfloden og døbte. Folk bekendte deres synder og blev døbt. Jesus kom også til Johannes og blev døbt. Mærkeligt! Han havde nemlig ikke nogen synd at bekende. Pointen er, at han dermed sagde ja til at gå hele vejen. Helt frem til døden på korset for vores skyld. Det var den gerning, han indviede sig til ved dåben. (Mattæusevangeliet kap. 3, v. 1-17).

Den kristne dåb ligger i forlængelse af den dåb, Johannes Døber døbte med, men forskellen er Jesus, den korsfæstede og opstandne Frelser, og Helligånden. Den kristne dåbs indhold er Jesus, og Helligånden er Guds kraft, der virker igennem den.

Med andre ord:

Jesus lod sig døbe til at være ét med os. Derfor kan vi til gengæld blive døbt til at være ét med ham.

Sammen med ham er vi Guds børn

Da Jesus blev døbt, lød der en røst fra himlen: "Det er min elskede søn. I ham har jeg fundet velbehag." Jesus er Guds Søn, og når vi bliver døbt, bliver vi døbt til at være brødre og søstre til Guds Søn og sammen med ham Guds børn. I den kristne dåb giver Guds Søn enhver, der vil det, et nyt liv som Guds barn. Han deler det, der er hans, med os.

Vandet

Dåben består af to dele, der hører uløseligt sammen: Dåbshandlingen og Guds ord. Ordet står ikke alene, for Gud har knyttet sit ord sammen med en synlig, håndgribelig handling. I vore dage er det i almindelighed overøsning af hovedet med vand tre gange. Tidligere har det været neddykning i vand tre gange.

Dåben med vand har en stor billedkraft. Afvaskning og renselse er en af betydningerne. Vandet betyder også både liv og død. Man kan drukne i vand, men vand er også en betingelse

for liv. Dåben er derfor ensbetydende med, at vi får syndernes forladelse og får lov til at dø og opstå til nyt liv sammen med Guds Søn. Dette er en dyb hemmelighed, som vi skal erfare livet igennem.

Enhver, der har et menneskehjerte, vil før eller siden erkende sit behov for Guds nåde. Guds tilgivelse og hans overvindelse af dødens magt i hans Søn Jesus er det, som vi trænger allermost til.

Guds ord

Dåbshandling uden Guds ord er ikke dåb, men bare vand. Det er Guds ord og Helligånden, der gør dåben til mere end blot vand.

Guds ord ved dåben er først og fremmest den apostolske trosbekendelse. Den er dåbspagten. Guds tilsagn om hans urokkelige kærlighed til os i liv og død kalder vi dåbspagten. Gud opretter sin pagt med det enkelte menneske i dåben. Lige forud for dåbshandlingen spørger han os med dåbspagten, og vi svarer ja.

Det er præstens stemme, vi hører, men det er den levende Herre Jesus selv, der i spørgsmålene tilbyder os alt, hvad trosbekendelsens ord rummer. De rummer i øvrigt så meget, at

Dåbspagten

N.N. Forsager du Djævelen og alle hans gerninger og alt hans væsen?

- Ja!

Tror du på Gud Fader, den almægtige, himmelens og jordens skaber?

- Ja!

Tror du på Jesus Kristus, hans enbårne Søn, vor Herre, som er undfanget ved Helligånden, født af Jomfru Maria, pint under Pontius Pilatus, korsfæstet, død og begravet, nedfaret til Dødsriget, på tredje dag opstanden fra de døde, opfaret til himmels, siddende ved Gud Faders, den almægtiges, højre hånd, hvorfra han skal komme at dømme levende og døde?

- Ja!

Tror du på Helligånden, den hellige, almindelige kirke, de helliges samfund, syndernes forladelse, kødets opstandelse og det evige liv?

- Ja!

der er nok at glæde sig over - og tænke over - hele livet igennem.

Indholdet af dåbspagten kan vi kort sammenfatte således:

1. I dåben træder den usynlige magt bag alt, hvad der er til, i personlig forbindelse med os. Han bøjer sig ved dåben helt ned til os, hver især, og henvender sig til os med sit livgivende ord.

2. Ved sin Søn, Jesus Kristus, giver han os indfødsret i sit rige, både her på jorden og i evigheden.

3. Livet igennem kalder han os i sin menighed stadig til at stole på ham som vor himmelske Far og på Jesus som vor Frelser fra alle onde magter. Og han lover at være med os og aldrig forlade os.

Dåbspagtens spørgsmål er Guds store tilbud til os. Intet kan hindre os i at svare ja til det, når det er det, vi af hjertet vil.

I dåben begynder et nyt liv. Vi kan kalde det et

liv i dåbspagten. Dets fortegn er syndernes forladelse, og dets horisont er det evige livs håb.

Tro og dåb

Jesus sagde: "Den, der tror og bliver døbt, skal frelses, men den, der ikke tror, skal dømmes." (Markusevangeliet kap. 16, v. 16).

Det ja, der lyder ved døbefonten, er troens svar på dåbspagten. Større tro forlanger Gud ikke af os. Der er intet at føje til.

Trosbekendelsen er fortællingen om de mægtige ting, Gud har gjort for os. Den er ikke læresætninger, som vi skal vride forstanden af led på. Trosbekendelsen er ikke et krav om, hvad vi skal tro, men et tilbud om, hvad vi må have lov til at tro.

Efter ja-svaret følger dåben med vand.

Jesus har givet os en befaling

Vi skal døbe "i Faderens og Sønnens og Helligåndens navn." (Mattæusevangeliet kap. 28, v. 19). Det gør vi, når vi døber på dåbspagtens ord og menneskets ja til denne store gave, som det er.

Ved barnedåb hjælper moderen, eller hvem der nu bærer barnet, med at svare. Det er der ikke noget mærkeligt eller forkert i, for forældrene hjælper jo det lille barn med alt, bogstavelig talt alt.

Under opvæksten hjælper forældrene barnet med gradvis selv at overtage de forskellige opgaver i livet. De skal også hjælpe barnet med efterhånden at vokse i bevidstheden om dåben og det at være kristen. Jesus befalede jo ikke kun at døbe, men også at lære dem at

holde alt det, som han har befalet.

I øvrigt er der ikke forskel på barnedåb og voksendåb. Dåben er den samme uanset den døbttes alder.

Fadervor - håbets bøn

Livet i dåbspagten er en vandring med Jesus gennem livet og døden frem til opstandelsen og det evige liv. På denne vandring har han udstyret os med alt, hvad vi har brug for under den farefulde rejse. Fadervor er den første hjælp, han giver os med på vejen.

Ved dåben lyder Fadervor til os som et ord fra vores levende Herre, mens præsten lægger sin hånd på vores hoved. Håndspåbyggelsen understreger det personlige. Fadervor kommer som et ord fra Vor Herres hjerte til vores hjerte.

Dermed giver Han os retten til at kalde den almægtige, usynlige, Gud FAR.

I dåben giver han os Fadervor som vores bøn. Den er beregnet til, at vi beder den hver dag. Bønnen drager os ind i barnets tillidsfulde forhold til den himmelske Far under alle livets forhold og giver os håbet som vores horisont og ledestjerne.

Herrens velsignelse

Herrens velsignelse ved dåbens slutning lyder:
Fred være med dig.

Det var den hilsen fra den opstandne Herre, som det hele begyndte med. Den er helt bogstaveligt begyndelsen på den kristne menighed og gudstjeneste. Den første søndag efter påske fandt den første kristne gudstjeneste sted i Jerusalem. Jesus kom gennem lukkede døre til de fortrykte disciple. For en uges tid siden så de ham dø, men nu stod han lyslevende blandt dem og sagde: "Fred være med jer" (Johannesevangeliet kap. 20, v. 21).

Det nye liv som Guds barn begynder for den enkelte også med fredens ord fra Vor Herre.

Ordet fred rummer i Herrens mund hele den frelse fra alle onde magter, som han vandt os ved sin død og opstandelse. Og når Herren selv siger det, giver han os dermed alt det, som ordet indeholder.

Igen understreges den personlige tilsigelse ved, at præsten lægger sin hånd på den døbtes hoved, mens velsignelsen siges. Det er den velsignelse, der hentydes til i en salme:

Det fredens ord ved dåbens bad
den bange sjæl gør barneglad,
det fredens ord hver Herrens dag
gør rolig midt i våbenbrag
(Salmebogen nr. 676, v. 4)

Præstens eller kirkens stempel: